

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA**

DECIZIA NR. 076

din 18.04.2006

privind soluționarea contestației formulate de
S.C.S.R.L. din localitatea Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava, prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de S.C.S.R.L., având domiciliul fiscal în localitatea Suceava,, jud. Suceava.

S.C.S.R.L. Suceava, contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava, privind **suma delei**, reprezentând:

-lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
-lei penalități aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 179 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L., cu domiciliul fiscal în localitatea Suceava, prin contestația formulată, susține că nu datorează suma delei reprezentând obligații fiscale accesorii, stabilite prin Decizia nr., pe motiv că acestea sunt prescrise.

Contestatoarea precizează că prin procesul verbal încheiat la data de 27.01.1998 de către Direcția Controlului Financiar de Stat Suceava s-a stabilit în sarcina societății un impozit pe profit suplimentar în sumă delei la care s-au calculat majorări în sumă delei.

Petenta face precizarea că s-a depus plângere penală împotriva persoaneiîn calitate de administrator al societății iar societatea s-a constituit ca parte civilă

responsabilă pentru suma menționată în procesul verbal nr.întocmit de Direcția Controlului Financiar de Stat Suceava.

Contestatoarea susține că prin sentința penală nr.s-a dispus achitarea numituluiîn calitate de administrator al societății, soluție menținută și prin decizia penală nr.a Tribunalului Suceava și ulterior prin decizia penală nr.

Petenta susține că nu datorează sumele stabilite prin Decizia nr., care fac obiectul contestației, din următoarele motive:

Contestatoarea invocă excepția prescripției cu privire la sumele datorate pe motiv că debitele stabilite prin procesul verbal nr.reprezintă impozit pe profit aferent perioadei 23.05.1995 – 31.12.1997 și trebuiau executate în cadrul termenului de prescripție de 5 ani după cum urmează:

- impozitul în sumă delei aferent perioadei 23.05 – 31.12.1995 și majorările aferente delei puteau fi executate până la data de 31.12.2000;
- impozitul în sumă delei aferent anului 1996 cu majorările aferente în sumă de lei puteau fi executate până la data de 31.12.2001;
- impozitul în sumă de lei aferent anului 1997 cu majorările aferente în sumă de lei puteau fi executate până la data de 31.12.2002.

Petenta susține că debitele trebuiau executate în interiorul termenului de prescripție pentru fiecare sumă în parte iar accesoriile care decurg ca urmare a neachitării debitelor nu constituie motiv de suspendare sau prelungire a termenului de prescripție acestea putând fi percepute din momentul existenței debitului și până la expirarea termenului de prescripție de 5 ani. În aceste condiții, dacă momentul constatării debitului se consideră a fi data de 27.01.1998 când s-a încheiat procesul verbal de stabilire a debitului, acesta putea fi executat până la data de 27.01.2003.

Contestatoarea menționează că a achitat suma delei stabilită inițial, după data expirării termenului de prescripție de 5 ani, respectiv în ianuarie 2004 și aprilie 2004 dar susține că acest fapt nu are nici o relevanță în ceea ce privește majorările de întârziere, pe motiv că debitul care a generat aceste majorări era prescris.

Petenta susține că dacă s-ar considera că termenul de prescripție a fost întrerupt ca urmare a contestării în instanță a procesului verbal din 27.01.1998, de la data pronunțării Deciziei nr.a Curții Supreme de Justiție prin care s-a menținut procesul verbal din 27.01.1998 și până la emiterea Deciziei nr. care face obiectul prezentei contestații, au trecut de asemenea mai mult de 5 ani, intervenind și în acest caz prescripția.

II. Prin Decizia de impunere nr., Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava a stabilit că S.C.S.R.L. datorează bugetului de stat suma delei, reprezentând:lei dobânzi aferente impozitului pe profit șilei penalități aferente impozitului pe profit.

Prin decizia nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava în baza procesului verbal nr.încheiat de Direcția Controlului Financiar de Stat Suceava, s-a stabilit în sarcina S.C.S.R.L., obligații fiscale accesorii în sumă totală delei, pentru perioada 27.01.1998 – 02.04.2004.

Obligațiile fiscale accesorii au fost stabilite în temeiul art. 85 lit. c și art. 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

În ceea ce privește suma contestată delei, reprezentândlei dobânzi șilei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă aceste sume au fost stabilite în cadrul termenului de prescripție.

În fapt, prin procesul verbal din data de 27.01.1998, înregistrat sub nr., organele de control din cadrul Direcției Controlului Financiar de Stat Suceava, au stabilit în sarcina S.C. S.R.L. un impozit pe profit în sumă delei și majorări în sumălei, pentru perioada 05.1995 – 12.1997.

Prin Decizia nr., organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava au calculat, pentru neachitarea debitului stabilit prin procesul verbal din data de 27.01.1998, obligații fiscale accesorii în sumă totală delei, din care dobânzi în sumă delei și penalități în sumă delei.

Accesoriile în sumă delei au fost calculate pentru perioada 27.01.1998 – 02.04.2004, în temeiul prevederilor art. 85 lit. c și art. 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În drept, în ceea ce privește prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale sunt aplicabile prevederile **art. 89 alin. 1 și 2 din O.G. nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

ART. 89

„(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

Art. 22 din același act normativ definește obligațiile fiscale astfel:

ART. 22

„Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

[...]

d) obligația de a plăti dobânzi și penalități de întârziere, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii;”

La art. 22 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, se precizează:

ART. 22

„Impozitele și taxele datorate statului, contribuția pentru asigurări sociale, precum și primele de asigurare datorate în temeiul asigurărilor prin efectul legii, rămân supuse dispozițiilor privitoare la prescripție din legile speciale.

Referitor la întreruperea termenului de prescripție, sunt aplicabile prevederile **art. 90 din O.G. nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

ART. 90

„(1) Termenele prevăzute la art. 89 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.”

și ale **pct. 89. 1 din H.G. nr. 1050/2004** privind Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

„Norme metodologice:

89.1. Dispozițiile referitoare la cazurile și condițiile de suspendare și întrerupere a termenului de prescripție sunt cele cuprinse în Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, cu modificările ulterioare.”

Referitor la întreruperea termenului de prescripție, art. 16 și 17 din Decretul nr. 167/1958 la care se face referire în Normele metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală, se menționează:

ART. 16

„Prescripția se întrerupe:

a) prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția.

b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitrare, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent;”

ART. 17

„Întreruperea șterge prescripția începută înainte de a se fi ivit împrejurarea care a întrerupt-o.

După întrerupere începe să curgă o nouă prescripție.

În cazul când prescripția a fost întreruptă printr-o cerere de chemare în judecată ori de arbitrare sau printr-un act începător de executare, noua prescripție nu începe să curgă cât timp hotărârea de admitere a cererii nu a

rămas definitivă sau, în cazul executării, până la îndeplinirea ultimului act de executare.”

Din textele de lege citate mai sus rezultă că dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, și că acest termen începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

De asemenea, din aceste texte de lege rezultă că prescripția poate fi întreruptă în cazul în care există o chemare în judecată, situație în care prescripția începută înaintea întreruperii se șterge și începe să curgă o nouă prescripție din momentul existenței unei hotărâri definitive de admitere a cererii.

Conform acestor prevederi legale, prescripția mai poate fi întreruptă și în cazul recunoașterii dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, prin procesul verbal din data de 27.01.1998, organele de control din cadrul Direcției Controlului Financiar de Stat au stabilit în sarcina societății obligații fiscale în sumă totală delei din care impozit pe profit în sumă delei și majorări în sumă delei, act pe care societatea l-a contestat în instanță.

Prin Încheierea Curții de Apel Suceava din, s-a dispus suspendarea executării procesului verbal contestat, suspendare care a subzistat până la data de 12.05.2000 când procesul verbal înregistrat sub nr. întocmit de Direcția Controlului Financiar de Stat Suceava a fost menținut irevocabil ca fiind legal și temeinic, prin Decizia nr.pronunțată de Curtea Supremă de Justiție.

Din analiza celor prezentate mai sus, rezultă că termenul de prescripție a fost întrerupt până la data de 12.05.2000 când obligația fiscală stabilită prin procesul verbal din 27.01.1998 a devenit certă, dată la care începe să curgă un nou termen de prescripție de 5 ani.

Având în vedere prevederile **art. 89 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, conform căruia **„termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală”** și faptul că obligația fiscală stabilită prin procesul verbal nr.a devenit certă la data de 12.05.2000, rezultă că termenul de prescripție pentru stabilirea obligațiilor fiscale accesorii începe să curgă începând cu data de 01.01.2001.

De asemenea, din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv contestația formulată, rezultă că societatea a achitat debitul în sumă delei, la data de 20.01.2004, 30.01.2004 și 02.04.2004, în cadrul termenului de prescripție de 5 ani, aceasta fiind de asemenea o situație în care termenul de prescripție se întrerupe, conform art. 16 din Decretul nr. 167/1958.

În consecință, obligațiile fiscale accesorii în sumă totală delei cuprinse în Decizia de impunere nr. din data de 07.12.2005 și care face obiectul contestației au fost stabilite în cadrul termenului de prescripție.

În ceea ce privește **legalitatea stabilirii de dobânzi și penalități de întârziere** pentru neachitarea la termen a obligațiilor de plată către bugetul de stat, sunt aplicabile prevederile legale:

- până la data de 30.09.2001, art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, care precizează:

ART. 13

„Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare.[...]

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător.”

- începând cu data de 1.10.2001 până la data de 31.12.2002, art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare a fost modificat potrivit art. 4 din O.G. nr. 26/2001, astfel:

ART. 13

„Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare.[...]

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător.”

ART. 13¹

„[...] Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. [...]”

- în anul 2003, art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, care stipulează:

ART. 12

„Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. [...]”

ART. 13

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

ART. 14

„(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. [...]

- începând cu data de 1.01.2004 sunt aplicabile prevederile art. 108, 109 și 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

ART. 108

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]”

ART. 109

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv; [...]

ART. 114

„Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.[...] ”

Din textele de lege citate mai sus, se reține că pentru neachitarea la termenul scadent a impozitului pe profit stabilit suplimentar de organele de control debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

Prin urmare, dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală delei aferente impozitului pe profit reprezintă măsură accesorie în raport cu debitele.

Față de cele prezentate mai sus și având în vedere faptul că accesoriile, în sumă totală delei, au fost stabilite de către organele fiscale în cadrul termenului de prescripție, urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 108, 109 și 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și art. 22, 89 alin. 1 și 2, art. 90 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, pct. 89.1 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, art. 16, 17 și 22 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare modificat prin O.G. nr. 26/2001, art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, coroborate cu art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

DECIDE:

Respingerea contestației formulate de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr., **privind suma delei**, reprezentând:

-lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
 -lei - penalități aferente impozitului pe profit,
- ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.